

ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Шнайдер І.В.

науковий керівник – доц., к.е.н. Безсмертна О.В.

Згідно сучасних трактувань перспективним вважається підхід, за якого фінансовий стан розглядають одночасно як об'єктивну і суб'єктивну категорії. Із цієї позиції чинники, що визначають фінансовий стан підприємства, доцільно класифікувати за такими напрямками підвищення фінансових результатів:

- підвищення плато-, кредито- та податкоспроможності підприємства;
- збалансування окремих структурних ланок активів і пасивів підприємства;
- забезпечення гарантованості економічних інтересів підприємства;
- забезпечення доцільності розміщення та ефективності використання фінансових ресурсів;
- зміцнення конкурентоспроможності підприємства в бізнес-середовищі.

Оскільки стійкий фінансовий стан підприємства формується у процесі всієї його виробничо-господарської діяльності, його об'єктивне оцінювання можна здійснити лише за допомогою комплексу, системи показників, що детально й усебічно характеризують господарське становище підприємства. Крім того, слід враховувати вплив суб'єктивних факторів зовнішнього середовища на фінансовий стан підприємства. Виходячи з цього, автор пропонує розуміти фінансовий стан як результат вмотивованої діяльності суб'єкта господарювання, спрямованої на отримання доходу з урахуванням наявних ресурсних можливостей та забезпечення здатності підприємства виконувати зобов'язання перед державою, постачальниками, споживачами, кредиторами, найманими працівниками. Показниками та факторами стійкого фінансового стану підприємства можуть бути такі: стійка платоспроможність, ефективне використання капіталу, своєчасна організація розрахунків, наявність стабільних фінансових ресурсів.

Показники та фактори незадовільного фінансового стану: неефективне розміщення коштів, брак власних оборотних коштів, наявність стійкої заборгованості за платежами, негативні тенденції у виробництві.

До найзагальніших показників комплексного оцінювання фінансового стану належать показники дохідності й рентабельності.

Отже, стабільним функціонування підприємства може вважатися лише у тому разі, коли воно дає змогу не лише раціонально використовувати наявні ресурси, але й забезпечує пошук можливостей його існування в сучасних мінливих умовах господарювання на довгострокову перспективу.